

РОМАНОВЪ. Господицата, изглежда днесъ е свирела
много нервна музика?

ИЗ ТРЕТО.

ПОПОВЪ./погледа му отъ по рано е спрѣль на про-
зореца/ Кой е този младежъ, дѣто тича насамъ?
/гледать всички/

ИЛИЯ. Остана съдъ още га ще.

МИРА. /како чели си припомва/ Кой е този младе-
жъ?... Ахъ, това е наговия синъ, синътъ на убития!...

РОМАНОВЪ. Ето ти сега, излишни сцени./отваря лъ-
вата врата/ Докторе, идва синътъ на умрелия. Моля те пре-
веди го прѣзъ другата врата... По скоро, моля...

ЕЛЕНА. Не мора да понася място такива трогателни сце-
ни.

/отвѣнъ се чуватъ стъпки. Пауза. Гласътъ на Докто-
ра: "тука, тука... елате отсамъ"... Другъ гласъ: "каждъ е той
?... Живъ ли е?... Какете ми, живъ ли е?"... Науза. Същия
гласъ прознавашо: "Татко, татко!"... Риданія./

ЕЛЕНА. Бѣдно момче...

АНДРЕЙ. /бавно/ Единъ благотворителенъ балъ за
пострадалитѣ.

ЗА ВЪСА.

ИЛИЯ. Осемъ години са изгубени за мъжъ. сър-
дъкъ може да има, но не може да има сърдъкъ.

МИРА. Не може. Сега тъкъ, въ садъ, кой се пръвъ
се възчукъ.

ИЛИЯ. Продава ли се? Толкова ли скоро? Нима ти
милишъ, че толкова скоро?

МИРА. Да. Ако не отважи отъ себе си, той здраво се
прощава.

ИЛИЯ. Искри, а "Основание човѣкъ"? Недовърши-
ла ю остана той?